

KURJER KRAKOWSKI.

Dnia 19 grudnia 1855

S O B O T A.

Pismo to kosztuje kwartalnie złp. 6 i wychodzi codziennie (wyjąwszy niedziele i święta uroczyste) przed południem

Rosyianie nie zrażeni poprzednim nie powodzeniem, wychodzą na Częstochowę 1770.

N^{ro} 67.

Nakładem wydawcy Antoniego Tessarczyka.

KRAKOW. Ogłaszając prenumeratę na następny kwartał redaktora kurjera ma zaszyt donieść nowym abonentom, że po zaliczeniu przedpłaty kwartalnej mogą już teraz bezpłatnie pobierać resztę numerów w miesiącu grudniu wychodzących. *Catoroczny Abonament wynosi 20, Kwartalny 6 złp. Prenumerować można w księgarni pana Kocha, w handlaeh pp. Kalisińskiego przy ulicy Florjańskiej, Chłaska przy ulicy Szczepańskiej, Cybulskiego i Kaczmarzkiego w rynku, Szreibera przy ulicy Grodzkiej i Maryę Oswald na Stradomiu, tudzież na wszystkich stacyach pocztowych.* NB. Na końcu każdego kwartału rejestr alfabetyczny wszystkich prenumeratorów będzie dołączony.

Teatr Narodowy. Na onegdajszym przedstawieniu sztuki *Widmo krwi*, na benefis pani Szymkajło, licznie zgromadzona publiczność ocenając grę państwa Nowińskich, przywołała ich po skończony reprezentacyi.—Jutro 3cie przedstawienie melo-dramy *Gałgan Duch*.

Francya. Paryż 4 grudnia.—Na mocy król. rozporządzenia wszyscy dawni wojskowi do 35 r życia którzy na nowo wchodzą w służbę, mogą tylko być przyjęci do korpusu weteranów, a i w tym korpusie służyć im wolno tylko do 45

roku życia. Oprócz tego obowiązani są wykazać: 1. świadectwa służby przynajmniej 15stoletniej, jako opuszczili armją wysłużywszy swoje lata, i jako przed dwoma laty dymissionowani byli 3. Wykazać się mają świadectwem dobrego zachowania się od dowódcy korpusu w którym służyli. Nie dawno na li-cytacyi przedano kapelusze Napoleona za 1950 f. Gdy się zapytano o imię nowego właściciela, ktoś zawołał: „nazywa się francuz” Odpowiedź tę okryto rzesistemi oklaskami. Dowiedziano się później że to był p. de la Croix. Z nim ubiegał się p. Armand Carrel który już dawał 1920 fr. *Journal de Commerce* użala się że rząd stan handlowy pozostawia w zupełnej niepewności co do stosunków z północną Ameryką która zagraża upadkiem interesów handlowych. „Od m. kwietnia mówi daley tenże dziennik nic nie wiemy o stosunkach dyplomatycznych państw obudwóch, prócz tej jednej pewności, że te w ostatnich czasach były zerwane. Za miesiąc zbierze się kongress w Washington, i na ówczas dopiero dowiemy się z pewnością o całym biegu rzeczy z dzienników amerykańskich, lecz czemuż mamy zawsze dowiadywać się z zagranicy, jaki kierunek rząd daje naszym interesom państwa? cóż znaczą te

uzbrojenia i mianowania kapitanów okrętowych kontr-admirałami? czyliby rząd miał myśl powiększenia tylko wyższych stopni w marynarce, lub może szuka tylko pozorów zawarcia kontraktów liwerunkowych, jak się to częstokroć zdarzało w armii lądowej.— Dowiadujemy się z Brest że w tym porcie nie większy panuje ruch jak zwykle, i że do tych czas nie otrzymano tam rozkazu wypłynienia na morze; z resztą pewne mamy wiadomości że ministerium dotąd się jeszcze nie zgodziło co do uznania potrzeby użycia środków wojennych, szczególnie zaś minister skarbu miał się wzbraniać w przyjęciu na siebie odpowiedzialności co do wydatków bez przyzwolenia Izby przyłączając, iż położenie obecne nie wymaga tej konieczności ażeby uprzedzać Izby lub naruszać ich prawa przed ich blizkiem utworzeniem.”

GPS.

Dnia 6 grudnia. Poseł portugalski miał posłuchanie u króla. W skutek depeszów które przywiózł p. Bertin de Vaux z Algieru okazało się że wyprawa przeciwko Abdel-Kaderowi z większemi jest połączona trudnościami aniżeli mniemano. Na wczorajszym tajnem posiedzeniu sądu parów w sprawie oskarżonych kwietniowych, następujący zapadł wyrok: 1. z oskarżonych Thomas skazany na wygnanie 1. na 20 letnią karę w domu poprawy. 2. na 10 letnią karę w domu poprawy. 3. na 5 letnie więzienie. Los 4 innych dotąd jeszcze nie rozstrzygnięty. — Donoszą od granicy hiszpańskiej że karliści w Katalonii zdobyli twierdzę Vals i Ro-

da na granicy Aragonii. D. 27 list. D. Karlos i D. Sebastian znajdowali się jeszcze w Onate, Karoliści oblegli pod dowództwem pułkownika Torres twierdzę Tremp. GPS.

Donoszą z Algieru że d. 21 list. ks. Orléans przybył do Oranu, dokąd się udało i wojsko. Trudno jest z pewnością dowiedzieć się o siłach Abdel-Kadera. Jazda jego ma wynosić 30,000. Siła główna koncentruje się pod Mascara, dokąd udają się wszystkie pokolenia sprzymierzone. Broń i amunicją jako też i inne zapasy otrzymuje Abdel-Kader z Marocco. Posłał on niewolników francuzkich zabranych pod Macta, cesarzowi Marokańskiemu w darze, między tymi, znajduje się jedna francuzka 13sto letnia dziewczyna z Sardynii.— Donoszą z Hiszpanii, że korpus Anglików pod dowództwem jen. Evans znajduje się w najniebezpiecznym stanie, tak że jazda nie ma więcej nad 300 zdanych koni, a piechota składa się tylko z 4000 l. którzy są nieukontentowani z powodu iż żadnego nie pobierają żołdu. GPS.

D. 7 grud. król ciągle pracuje z ministrami. Ks. Talleyrand miał posłuchanie u króla. *Memorial bordelais* donosi że w Madrycie panuje wzburzenie umysłów z powodu powszechnego nieukontentowania z postępowania obu Izb. Patryoci zyczą sobie ażeby jen. Mina został prezydentem rady ministrów i ministrem wojny. Uzbrojenie floty francuzkiej na przypadek wojny z Ameryką półn. kosztuje już 8 milionów fr. *Journal de Paris* otrzymał następujące doniesienie z Tarbes pod d. 2 grudnia. „Wczoraj

przybyło 200 dezerterów karolistowskich pod Rieu-Majou, którzy udali się do Nawarry. Według ich powieści większa jeszcze liczba opuszcza szeregi powracając do oyczyzny, gdyż im się już woyna sprzykrzyła."

Anglija. Kommissarz wojskowy w kwaterze głównej półkownik Wylde przybył tu niespodzianie— co wielką wzbudziło ciekawość, niektórzy mniemają iż powodem jego tu bytności ma być nieukontentowanie wojsk angielskich, którym od niejakiego czasu niewypłacono żołdu, a z którego generałowie hiszpańscy dość są nieukontentowani, jak to zwykle bywa między krajowcami a obcymi przybylcami.

Hiszpanija. *Madryt* 25 listop.— Usiłowania patryotyczne co się tydzie uzbrowienia 100,000 coraz bardziej się szerzą.— Hrabia Campo Alargo na teraz uzbrowienia złożył 20,000 real i sam zobowiązał się bez żołdu służyć w wojsku królowej.— Za tym przykładem poszli książęta: Osuno, Veraguas i San Carlos. Utrzymują że jeżeli te usiłowania potrważą, królowa wkrótce liczyć będzie 60,000 nowego wojska. GPS.

Muzyka (od Muz) dziś znamionuje sztukę malowania namiętności i wzbudzania uczuć za pomocą tonów. Grecy nierównie obszerniejsze do niej przywiązywali znaczenie. Muzyka bowiem u nich obejmowała grammatykę, wymowę, poezję i filozofią; słowem treść wszystkich nauk. Gdy te nauki, każda z osobna z czasem do pewnego już rozwinęły się stopnia, nadano im od-

dzielne właściwsze nazwiska, a sztuka przemawiania do duszy tonami, pozostała przy dawne.

Wiadomo jaki wpływ wywiera muzyka pod względem moralnym i fizycznym; zdaje się że natura obrała sobie przez ucho drogę do serca ludzkiego, albowiem tęsknota, żal, gniew, rozpacz, słowem każda namiętność odbija się w tonach, których znaczenie sercu przez słuch pojmuje. Okrzyki radości młodzieńca, jęk schorzałego starca, kwilenie niemowlęcia, płacz matki nad grobem dziecięcia, czyliż nie są dla nas dostatecznym tłumaczem stanu ich uczuć? Czućie przeto całą tajemnicą jest czarodziejskich skutków muzyki. Ubolewać należy że sztuka zdolna łagodzić gwałtowne namiętności, usposabiać serce do wrażeń towarzyskich i spokojnych, podnosić umysł do pojęć estetycznych, nie tylko że nie jest uważaną za przedmiot wychowania publicznego, lecz dotąd w podrzędnym jest widziana świetle. Gdy ród ludzki zostawił już w tyle owe wieki ciemnoty, gdzie miał tylko do myślenia o zaspokojeniu codziennych potrzeb życia, gdy dążeń moralna nowe otworzyła pole naukom wynalazkom i kunsztom, cóż bardziej może uznać jego dążność, uszlachetnić jego usiłowania nad rozkrzewianie i wznoszenie sztuk pięknych, które są jak kwiaty rzucone po ciernistej życia drodze? Muzyka najdawniejszej sięga starożytności. Jeżeli mamy wierzyć podaniom historycznym, Egipt był jej kolebką. Później przejęli ją Hebrayczycy i Grecy. W czasie obchodów uroczystych, świętych obrządków reli-

głównych, muzyka niepoślednie zajmowała miejsce. W początkach niewydoskonalone jeszcze instrumenta służyły tylko do towarzyszenia pniom głosu; lecz już około 84 olimpiady, na 580 przed Chrystusem oddzielono muzykę instrumentalną od śpiewu, a w czasie drugiej Pythyady, mechanizm fletu tak był wydoskonalony że niejaki Saccadas z Argos dał się publicznie słyszeć na tym instrumencie. Z pomiędzy starożytnych narodów Grecy największe w muzyce uczynili postępy. Dzielił ją na praktyczną i teoryczną. Pozostałe zabytki ich muzyki dowodzą że naród który w utworach plastycznych rozwinął do najwyższego stopnia wyobrażenia piękności estetycznej, nie miał jej znaleźć w muzyce. Ta albowiem nie przemawia do dobrego smaku. Zupadkiem Grecyi upadły i sztuki piękne dawnego świata, przeto i muzyka. Gdy na zwaliskach ciemnoty i barbarzyństwa nowa we Włoszech dla nauk i kunsztów zajaśniała jutrzienka, muzyka się wznowić zaczęła. W połowie jedenastego wieku Guido z Arezzo zmienił notowy i cały dawny system tonów, i tym sposobem otworzył pole następcom do jej udoskonalenia. Nieco później Franco z Kolonii wprowadził podział taktowy i naukę kontrapunktu. W następnych czterech wiekach wzniosła się harmonia, a fuga i kontrapunkt podwójny rozwinięte zostały do wysokiego stopnia. To było powodem iż właściwa melodia poszła prawie w zapomnienie. W końcu XVI. wieku we Florencyi zapobieżono temu,

wystawiając po pierwszy raz utwor dramatyczny pod nazwiskiem opery jako to: *Dafne i Euridice* Rinucciniego, a pierwsze wrażenie jakie uczyniły wsparte było talentami sławnych pod ów czas śpiewaków: Cavaliero, Caccino i Peri. W XVI wieku Zarlino dodając 4 półtony *gis, dis, as, es*, podzielił oktawę na 12 półtonów. Na początku XVII wieku Ludwik Viadana ułożył system generał-basu. i odtąd muzyka olbrzymim krokiem postępowała aż do szczytu na którym dzisiaj stoi. Jak wszystkie nauki i sztuki wyzwołone przez różne przechodziły epoki, tak i muzyka, raz była przedmiotem urojeń matematycznych pedantów, chcących ją ująć w ciasne karby klassycyzmu, to znowu ulegała swawoli romantycznych fanatyków. (Dalszy ciąg nastąpi)

W Galicyi w dobrach Sol jest gotowego drzewa do splawu częścią Jodłowego, częścią Swirkowego sztuk 2,600 i 2000 sztuk Bukowego zdatnego na klepki, gonty i wszelką budowę. Długość drzewa tego jest łokci 24 wiedeń. grubość zaś różna to jest w cienkiem końcu średnicy od 5 aż do 13 cali, kto by sobie życzył drzewo to zakontraktować wraz zięgami, raczy się zgłosić do wsi Kościelec w Wolnym Okręgu. 1r.

S z a r a d a.

W prost, każdy nazwie wszystkich łozem wiecznem,

Wspak, jest wszystkich pijaków nałogiem koniecznym.

Znaczenie przeszłej szarady *Bu-telka.*

Dziś rano zimna st. 1.